

הנס שבטבע

תקציר למדנו בפרק הקודם שהעולם מתקיים בכל רגע מכוחו של ה', ובלעדי זה אין לו קיום. על ההנחה הזו היו פילוסופים שטענו כי העולם אינו זקוק לכוחו והשגחתו של ה', אלא קיים בכוח עצמו. הם דימו את הבריאה ליצירת אומן, שאחרי פעולת היצירה המוצר אינו תלוי באומן. כך, טענו, אחרי רגע הבריאה, העולם קיים בכוח עצמו. האומנם?! - בשיעור נלמד את שורש הטעות שלהם, ואת ההבדל היסודי שבין יצירה 'יש מיש' לבריאה 'יש מאין'.

מין הנברא חס ושלום - ישוב הנברא לאין ואפס ממש.

אלא צריך להיות פח הפועל בנפעל - הכוח המהווה את הנברא צריך להיות בתוך הנברא תמיד להחיותו ולקיומו.

3. ואתה מחיה את כולם

והן הן בחינת אותיות הדבור מעשרה מאמרות, שבהם נבראו הנבראים.

ועל זה נאמר "ואתה מחיה את כלם" - אל תקרי - אל תקרא "מחיה" אלא "מהנה", דהינו שאתה מהווה תמיד יש מאין. ו"אתה" הן בחינת האותיות מאל"ף ועד תי"ו, והה"א היא רומזת על ה' מוצאות הפה, מקור האותיות.

ואף שאין לו - לה' דמות הגוף, ואיך אומרים שה' אומר אותיות?

- הרי מקרא מלא דבר הכתוב: "וידבר ה'", "ויאמר ה'". והיא בחינת התגלות הכ"ב אותיות עליונות לנביאים, ומתלבשות האותיות העליונות בשכלם והשגתם של הנביאים במראה הנבואה, וגם במחשבתם ודבורם. כמו שכתוב: "רוח ה' דבר בי, ומלתו על לשוני". וכמו שכתב האר"י ז"ל ובשער הנבואה.

וכעין זה - בדומה להתגלות הנבואה היא התלבשות האותיות בפרואים. כדכתיב - כמו שכתוב: "בדבר ה' שמים נעשו, וברוח פיו כל צבאם".

רק שהיא - התלבשות האותיות בברואים, היא על ידי השתלשלות רבות ועצומות, עד שיורדות האותיות לעשייה גופנית בעולם העשייה. מה שאין פן השגת הנביאים היא ב'אצילות' המתלבשת בעולם הבריאה:

1. כחומר ביד היוצר

פרק ב. והנה, מפאן - ממה שהוסבר בפרק הקודם מובנת תשובת המינים - התשובה למינים וגלוי שרש טעותם, הכופרים בהשגחה פרטית ובאותות ומופתות התורה.

שטועים בדמיונם הפוזב, שמדמין ומשוים את מעשה ה' עשה שמים וארץ, למעשה אנוש ותחבולותיו:

פי כאשר יצא לצורך פלי מתחת ידיו, שוב אין הפלי צריך לידי הצורך. פי אף שידי של הצורך מסלקות הימנו - מהכלי, והולך לו בשוק, בכל זאת הפלי קים בתבניתו וצלמו ממש כאשר יצא מידי הצורך;

פך מדמין ומשוים הסבלים והטיפשים האלו את מעשה שמים וארץ, כאילו העולם התנתק מהבורא מזמן הבריאה.

2. הנס שבטבע

אף טח מראות עיניהם - כביכול עיניהם התעוררו בכך שלא ראו את ההבדל הגדול שבין מעשה אנוש ותחבולותיו - שהוא יש מיש, רק שמשנה הצורה והתמונה, מתמונת חתיכת כסף לתמונת פלי; למעשה שמים וארץ - שהוא יש מאין.

והוא פלא גדול יותר מקריעת ים סוף, על דרך משל, שהולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה, ויבקעו המים, ונצבו כמו נד וכחומה.

ואלו הפסיק ה' את הרוח פרגע - היו המים חוזרים ונגרים במורד דרךם וטבעם, ולא קמו כחומה בלי ספק.

אף שהטבע הזה במים גם פן נברא ומחדש יש מאין, שהרי חומת אבנים נצבת מעצמה בלי רוח שתחזיק אותה, רק שטבע המים אינו פן.

וכל שפן וקל וחמר בבריאת יש מאין, שהיא למעלה מהטבע, והפלא ופלא יותר מקריעת ים סוף, על אחת כמה וכמה שבהסתלקות פח הבורא

מתוך סדרת 'ללמוד וללמד תניא'

מוגש באדיבות בית חב"ד המרכזי באר שבע

להזמנת הסדרה המלאה: beer7.org